

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, narozená....., bytem P., zastoupené: B. T., obecný zmocněnec, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 25.5.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2017 č.j..... o nemocenské pojištění,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

*Včasnou žalobou ze dne 25.5.2017 se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2017 č.j....., jehož kopie byla mimo jiné připojena, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) čj. C0734526, jelikož s ním nesouhlasí a považuje jej za protiprávní. Uvedla, že ošetřující lékař vydal rozhodnutí o její dočasné pracovní neschopnosti (dále jen **DPN**) dne 18.8.2015 č. C0734526, na jehož základě dne 25.9.2015 došlo k přiznání nemocenského rozhodnutím OSSZ ve zkráceném řízení podle § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále jen **ZNP**), za 31.8.2015 jako*

první den podpůrní doby, přičemž byla stanovena výše denní dávky. Podle § 153 odst. 5 ZNP se toto rozhodnutí nevydává, pouze se posílá pojištěnci oznámení, které podle vyjádření žalobkyně nebylo doručeno. Dávky byly následně vypláceny OSSZ pouze do 28.9.2015 navzdory tomu, že ošetřující lékař ukončil dočasnou pracovní neschopnost až ke dni 17.10.2016.

Žalobkyně dále tvrdila, že neměla ponětí, že by měla skončit výplata nemocenských dávek dříve, než s ukončením její DPN, proto 3.11.2016 zaslala předžalobní výzvu žalované k úhradě nemocenského za dobu od 31.8.2015 do 17.10.2016. Na základě této výzvy OSSZ informovala žalobkyni dne 14.11.2016 o tom, že byla ukončena její DPN ke dni 3.11.2015, čímž zanikl nárok na dávky. K tomu namítala, že pokud by bylo rozhodováno v rámci ustanovení § 153 odst. 5 ZNP, muselo by jí být zasláno oznámení, aby se mohla bránit podle § 153 odst. 6, ale žádné oznámení neobdržela. Proto dne 14.11.2016 zaslala OSSZ výzvu, ve které ji upozornila, že podle ní nepostupovala podle práva a zástupce žalobkyně se domnívá, že lze tuto písemnost považovat za podnět ve smyslu dnes již zrušeného § 78 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *správní řád* či *s.ř.*) – podnět k prohlášení nicotnosti.

Na základě těchto skutečností žalobkyně podala žalobu na určení neplatnosti rozhodnutí OSSZ ke zdejšímu soudu dne 18.2.2017, která byla odmítnuta dne 13.4.2017 č.j. 16Ad 24/17, protože nebylo předloženo napadené rozhodnutí a ze strany žalobkyně nebyly vyčerpány možné opravné prostředky. Proto vyzvala opakovaně OSSZ k zaslání potřebného rozhodnutí, na což bylo reagováno dne 22.3.2017, kdy jí byla zaslána kopie rozhodnutí s vyjádřením OSSZ.

Následně dne 24.3.2017 podala odvolání k žalované proti rozhodnutí o DNP, které odůvodnila tím, že řízení o ukončení DNP nebylo vůbec zahájeno, neboť nebylo oznámeno dle § 46 s.ř., nebylo ani odůvodněno (přičemž uvedení důvodů je podmínkou podle § 75 odst. 1 ZNP). Za oznámené lze rozhodnutí považovat až dne 22.3.2017, tedy až od tohoto dne je vykonatelné. Ustanovení § 75 odst. 2 věta druhá ZNP nelze užít vzhledem k tomu, že žalobkyně nikdy nebyla vyzvána k účasti na kontrole. Podané odvolání bylo zamítnuto dne 16.5.2017, proto dne 25.5.2017 podala žalobu ke zdejšímu soudu proti rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2017, kterým bylo její odvolání zamítnuto.

Dále uvedla, že podle OSSZ dne 14.11.2016 se seznámila s rozhodnutím v souladu s § 84 odst. 2 s.ř., ovšem k tomuto namítala, že ze strany OSSZ jí bylo zasláno pouze stručné sdělení, které nelze za oznámení rozhodnutí ve smyslu § 153 odst. 5 ZNP považovat. Poukázala na fakt, že Ústavní soud judikoval nutnou možnost soudního přezkumu i rozhodnutí o DPN a to v nálezu Pl. ÚS 9/14 ze dne 16.12.2014. Dále tvrdila, že mělo být postupováno podle s.ř., neboť se v jejím případě nejednalo o výjimku podle § 153 odst. 5, nebo § 143 odst. ZNP. Nakonec upozornila i na skutečnost, že pro ukončení její DPN neexistuje předepsaný tiskopis.

Závěrem žaloby navrhla žalobkyně vyslovit nicotnost rozhodnutí OSSZ, protože řízení nebylo vůbec zahájeno, neměla možnost se vyjádřit k podkladům řízení a nedostalo se jí žádného odůvodnění rozhodnutí. Také považovala za zvláštní, že rozhodnutí mělo být vydáno 12.11.2015 ke dni 3.11.2015 a oznámeno mělo být 23.1.2016. Dále žalobkyně upozornila, že zmiňovaná MUDr. K. nebyla její ošetřující lékařka, na rozhodnutí chybělo označení a podpis oprávněné úřední osoby a poučení. Ještě bylo alternativně navrženo zrušení napadeného rozhodnutí, pokud by soud rozhodnutí neshledal nicotným.

(K žalobě byly připojeny mimo jiné kopie sdělení žalobkyně k dopisu OSSZ ze dne 14.11.2016 z téhož dne, předžalobní výzvy k úhradě nemocenského žalované ze dne 3.11.2016, dílu II. rozhodnutí o DPN ze dne 18.8.2018, dílu V. náhradního hlášení ze dne 18.8.2015, nálezu Pl. ÚS 9/14 ze dne 16.12.2014, dílu IV. rozhodnutí o DPN ze dne 18.8.2018, dílu V. a II. náhradního hlášení ze dne 12.11.2015, dodejky k rozhodnutí..... – náhradní hlášení V. díl rozhodnutí DPN, vyjádření OSSZ ze dne

22.3.2017 k dopisu žalobkyně ze dne 9.3.2017, dvou výpisů z účtu žalobkyně, žádosti žalobkyně k písemnosti OSSZ ze dne 14.11.2016, zn..... ze dne 9.3.2017, 18.2.2017 a 23.2.2017, žaloby na prohlášení nicotnosti rozhodnutí OSSZ a zrušení rozhodnutí OSSZ ze dne 18.2.2017.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 16.5.2017 č.j..... žalovaná zamítla z důvodu opožděnosti odvolání žalobkyně proti rozhodnutí OSSZ č.j. C0734526 vydané dne 12.11.2015 ve věci ukončení DPN podle § 75 odst. 1 ZNP, se kterým byla žalobkyně seznámena nejpozději dne 14.11.2016. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že OSSZ rozhodla dle § 75 odst. 1 ZNP na základě posouzení zdravotního stavu lékařem oddělení lékařské posudkové služby (dále jen **LPS**) OSSZ, že zdravotní stav žalobkyně nevyžadoval další trvání DPN, proto dne 12.11.2015 rozhodnutím ukončila DPN č. C0734526 dnem 3.11.2015. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni zasláno na adresu, na které během své DPN měla pobývat ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) ZNP. Žalobkyně ale dne 24.3.2017 podala proti rozhodnutí č. C0734526 odvolání s tím, že jí bylo doručeno s průvodním dopisem až 22.3.2017 a toto rozhodnutí je protiprávní a zřejmě i nicotné pro jeho podstatné vady, proto žádala jeho zrušení či prohlášení za nicotné.

Žalovaná konstatovala, že s ohledem na skutečnost, že žalobkyně má zřízenou datovou schránku fyzické osoby, nebylo jí řádně doručeno rozhodnutí, kterým byla ukončena uvedená DPN, avšak zplnomocněný zástupce žalobkyně (Ing. B. T.) reagoval sdělením ze dne 14.11.2016 na oznámení OSSZ Plzeň-město ze stejného data, spisové značky 44006/140-6115-2016, týkající se informace o ukončení DPN č. C0734526 a z jeho vyjádření je zřejmé, že se s obsahem rozhodnutí o ukončení uvedené DPN prokazatelně seznámil on i žalobkyně, a to ve smyslu § 84 odst. 2 správního řádu. Odvolání by ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu muselo být podáno nejpozději do 90 dnů ode dne prokazatelného seznámení se s vydaným rozhodnutím, aby bylo podáno včas. Poukázáno bylo rovněž na § 84 odst. 2 správního řádu, podle něhož platí, že neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil; na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2. Proto bylo nutné vyhodnotit odvolání podané dne 24.3.2017 za opožděné. Dále se žalovaná zabývala i možností nicotnosti rozhodnutí o ukončení DPN žalobkyně, která byla posuzována podle kritérií stanovených v § 77 odst. 1 s.ř., přičemž shledala, že rozhodnutí nelze považovat za nicotné, když věcně příslušná k vydání rozhodnutí o ukončení DPN je OSSZ, která tento úkon provádí prostřednictvím svého lékaře, tedy lékaře oddělení LPS této OSSZ. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem žalovaná zamítla odvolání žalobkyně pro opožděnost.

Žalovaná se ve svém vyjádření k žalobě dne 30.6.2017 plně odkázala na napadené rozhodnutí ze dne 16.5.2017 a rozhodnutí OSSZ ze dne 12.11.2015, kterým byla podle § 75 odst. 1 ZNP ukončena DPN žalobkyně č. C0734526. Zejména žalovaná upozornila na ustanovení § 158 písm. b) a c) ZNP, podle něhož jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o ukončení nebo neuznání DPN nebo potřeby ošetřování člena domácnosti orgánem nemocenského pojištění a odnětí nemocenského z důvodu ukončení DPN nebo karantény anebo odnětí ošetřovného z důvodu ukončení potřeby ošetřování. Nález Ústavního soudu, na který poukázala žalobkyně (v bodu VIII. žaloby), se týkal řízení o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrci doby a v důsledku tohoto nálezu Ústavního soudu (*Nález ÚP PL ÚS 9/2014 ze dne 16.12.2014*) bylo zrušeno ustanovení § 158 písm. a) ZNP, které se týkalo vyloučení právě tohoto řízení ze soudního přezkumu. Ustanovení § 158 písm. b) a c) ZNP se uvedený nález Ústavního soudu netýkal, proto navrhla žalovaná odmítnutí návrhu žalobkyně ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.

Pro případ, že by se soud rozhodl neodmítnout žalobu žalobkyně, žalovaná mimo jiné upozornila na fakt, že žalobkyně podala několik návrhů na zahájení řízení u Obvodního soudu pro Prahu 5, jimiž se domáhala výplaty nemocenských dávek na základě DPN č. C0734526, přičemž jedno z těchto řízení stále probíhá. Žalovaná zvláště upozornila na odvolání žalobkyně ze dne 30.5.2017 (*proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29.5.2017 č. j. 15 C 47/2017-21*), v němž uvedla, že se svojí žalobou nedomáhá přezkumu správního rozhodnutí, nýbrž plnění z pravomocného správního rozhodnutí, jímž jí bylo přiznáno nemocenské, přičemž podle žalované toto konstatování bylo v zásadním rozporu s faktem, že žalobkyně podala dne 25.5.2017 ke zdejšímu soudu žalobu na neplatnost rozhodnutí žalované, tedy fakticky se přezkumu správního rozhodnutí domáhala, z čehož podle žalované nebylo zřejmé, zda byla podáním žaloby ke Krajskému soudu v Plzni projevena vážná vůle žalobkyně.

K bodu žaloby týkajícího se zániku nároku na nemocenské žalovaná uvedla, že ve smyslu § 26 odst. 1 ZNP končí podpůrčí doba dnem, jímž končí DPN. Dále zdůraznila, že v napadeném rozhodnutí nebylo ustanovení § 46 ZNP citováno, tudíž oznámení ve smyslu § 153 odst. 1 písm. c) ZNP nebylo nutné žalobkyni zasílat. Také žalovaná vysvětlila ve smyslu § 3 písm. k) ZNP, že se podpůrčí dobou rozumí doba, po kterou má být vyplácena dávka a v již citovaném § 26 odst. 1 ZNP je upraveno, kdy podpůrčí doba končí. DPN ukončuje buď ošetřující lékař ve smyslu § 59 ZNP, nebo lékař orgánu nemocenského pojištění ve smyslu § 75 odst. 1 ZNP, přičemž DPN žalobkyně č. C0734526 byla ukončena lékařem orgánu nemocenského pojištění (tj. lékařem OSSZ).

K tvrzení žalobkyně (bod II. žaloby), že DPN byla ukončena jejím ošetřujícím lékařem dne 17.10.2016, uvedla žalovaná, že OSSZ informovala ošetřujícího lékaře o ukončení DPN žalobkyně č. C0734526 doporučeným dopisem, který prokazatelně převzal dne 1.12.2015, což žalovaná doložila i kopií dodejky. Proto žalovaná zdůraznila, že případné ukončení již ukončené DPN ošetřujícím lékařem bylo úkonem bez právního významu. K řízení o ukončení DPN č. C0734526 přikročila OSSZ z důvodu zjištěného porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce žalobkyní, neboť ta nebyla ve dnech 29.9. a 30.9.2015 přítomna na adrese, na které se měla v době trvání DPN zdržovat. OSSZ proto ihned přistoupila k prověřování situace a dne 9.10.2015 byla žalobkyni zaslána první pozvánka ve věci projednání DPN č. C0734526. Situace týkající se adresy (adres, včetně datové schránky) pro doručování písemností žalobkyni byla prověřována před odesláním prvního dokumentu v souvislosti s DPN č. C0734526 (tj. před tímto datem) a právě (nejdříve) dne 9.10.2015 měla OSSZ k dispozici informaci ohledně zřízení datové schránky žalobkyně. Po tomto datu však již tyto údaje (znovu) ověřovány nebyly a písemnosti byly zasílány na adresu žalobkyně, na které se měla zdržovat ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) ZNP, popř. na adresu jejího trvalého pobytu. Rovněž žalovaná konstatovala, že v případech, kdy je ukončována DPN (z moci úřední lékařem orgánu nemocenského pojištění), na příslušném tiskopisu podle § 75 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, není možné právě vzhledem k povaze tohoto dokumentu (předepsaný tiskopis) rozhodnutí prostřednictvím datové schránky vůbec doručovat, a to ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Protože DPN žalobkyně č. C 0734526 byla ukončena na tzv. náhradním hlášení, nelze dle názoru žalované ve smyslu ustanovení citovaného v předchozí větě postupovat a v napadeném rozhodnutí bylo uznáno, že k řádnému doručení rozhodnutí o ukončení uvedené DPN žalobkyně nedošlo.

Dále žalovaná sdělila, že naprostá většina dočasně práce neschopných pojištěnců reaguje na pozvání OSSZ k přezkumu jejich zdravotního stavu a řízení tak probíhá v přítomnosti pojištěnců a není nutné zasílat příslušné rozhodnutí poštou, popř. datovou schránkou. Navzdory skutečnosti o zřízení datové schránky považuje žalovaná za povinnost (dočasně práce neschopného) pojištěnce převzít písemnost doručovanou prostřednictvím

provozovatele poštovních služeb na adrese, na které se má povinnost v době DPN zdržovat ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) ZNP.

Rovněž žalovaná konstatovala, že lékař orgánu nemocenského pojištění ukončuje DPN ve smyslu § 75 odst. 1 ZNP na předepsaném tiskopise, tudíž se jedná o specifickou formu rozhodnutí, jejíž nejdůležitější obsahovou částí je právě skutečnost o ukončení DPN k určitému datu, a protože se jedná o tiskopis, nemá toto rozhodnutí náležitosti, které podle ustanovení § 68 a 69 s.ř. obsahuje „standardní“ rozhodnutí vydané ve správním řízení, a proto nemohla žalovaná rozhodnutí OSSZ o ukončení DPN č. C0734526 prohlásit za nicotné.

Žalovaná trvala na tom, že prostřednictvím informace, kterou podala OSSZ žalobkyni v dopisu ze dne 14.11.2016, byla žalobkyně poučena o obsahu rozhodnutí o ukončení její DPN č. C0734526, čímž nastala situace předvídaná v § 84 odst. 2 s.ř. a odvolání podané dne 24.3.2017 bylo oprávněně posouzeno jako opožděné. Dopis zplnomocněného zástupce žalobkyně ze dne 14.11.2016 nebylo možné dle názoru žalované považovat za návrh na vyslovení nicotnosti, neboť v tomto dopisu žalobkyně opětovně (jako v dopisu ze dne 3.11.2016) požaduje úhradu nemocenských dávek (byť v dopisu ze dne 14.11.2016 označeny jako „dlužné pojistné“). Návrh na vyslovení nicotnosti byl obsažen až v podání, kterým bylo zároveň podáno odvolání proti rozhodnutí o ukončení DPN č. C0734526.

S ohledem na všechny skutečnosti, které žalovaná ve svém vyjádření uvedla, navrhla, aby byla žaloba odmítnuta s ohledem na ustanovení § 158 písm. b) a c) ZNP a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s., a pro případ, že by nebyla odmítnuta, aby byla zamítnuta. Žalovaná zároveň souhlasila s tím, aby soud rozhodl bez jednání o věci samé.

(K vyjádření byla dodatečně připojena kopie odvolání žalobkyně ze dne 30.5.2017 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29.5.2017, č.j. 15 C 47/2017-21 i tohoto usnesení týkající se návrhu žalobkyně na vydání elektronického platebního rozkazu proti žalované; informace o průběhu řízení č.j. 16 C 47/2017; informace o průběhu řízení č.j. 30 CO 84/2017; odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10.2.2017, č.j. 16 C 47/2017; usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 8.2.2017, č.j. 16C 47/2017-10; usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.2.2017, č.j. 23Co 54/2017-23; odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23.1.2017, č.j. 21 C 364/2016; usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10.1.2017, č.j. 21 C 364/2016-14; dodejky k záznamu o jednání ukončení PN žalobkyně, č.j. adresované ošetřujícímu lékaři žalobkyně; průvodního dopisu žalované k zaslání spisu Obvodnímu soudu pro Prahu 5 ze dne 7.12.2016 i dodejky a podání žalované ze dne 7.12.2016 – zaslání podkladů ve věci odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu Obvodnímu soudu pro Prahu 5 ve věci žalobkyně.)

Ze zasláního správního spisu vedeného žalovanou v této věci vyplynuly následující skutečnosti: Ošetřující lékař (Fakultní nemocnice Plzeň, CHIRO-chirurgická ambulance) vydal rozhodnutí o DPN dne 18.8.2015, kdy žalobkyně byla dočasně práceneschopná od 17.8.2015. V Hlášení ošetřujícího lékaře ve smyslu § 61 ZNP ze dne 3.9.2015 bylo uvedeno: Od 3/9 změna adresy až do konce PN – M., obec M. (OSSZ doručeno dne 8.9.2015).

Dne 29.9.2015 a poté dne 30.9.2015 proběhla opakovaná kontrola léčebného režimu žalobkyně na adrese M. (hotel), kde měla dle informací OSSZ žalobkyně nahlášený pobyt během své DPN, kdy bylo zjištěno pracovníkem OSSZ, že po dotazu u paní recepční v Hotelu Modrava, zda je v hotelu byt, kde by našel paní K., bylo odpovězeno, že byt v hotelu žádný není a paní K. je nepřítomna a je v současné době na zahraniční dovolené; následující den při opakované kontrole paní K. opět nebyla přítomna a personál odmítl odpovídat na otázky ohledně pobytu jmenované, proto bylo ve schránce zanecháno oznámení o kontrole dodržování léčebného režimu, ale ani do 12.10.2015 nebylo jmenovanou na oznámení reagováno.

Následně dne 9.10.2015 OSSZ zaslala žalobkyni pozvánku k jednání o DPN, které mělo proběhnout 19.10.2015, přičemž tuto pozvánku OSSZ zaslala na adresu trvalého bydliště P., i na adresu nahlášenou jako místo pobytu žalobkyně během DPN, tj. M.. Dne 19.10.2015 se však žalobkyně bez omluvy na jednání nedostavila, proto bylo odročeno a OSSZ zaslal žalobkyni tentokrát pozvánku – urgenci na dodejku, opětovně na obě OSSZ známé adresy, kdy obě byly doručeny desátým dnem od uložení, tedy 2.11.2015. Dne 3.11.2015 proběhlo jednání o posouzení zdravotního stavu ve smyslu § 53 odst. 1 písm. a) a § 75 ZNP, na jehož základě došlo k ukončení DPN žalobkyně ke dni 3.11.2015. Rozhodnutí o DPN (*Náhradní hlášení za V. díl Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti*) bylo zasláno žalobkyni na adresu, na které měla během DPN pobývat, tedy M., písemnost do vlastních rukou byla oznámena dne 18.11.2015 a vrácena zpět dne 1.12.2015, jelikož si ji žalobkyně nevyzvedla. Záznam o jednání o ukončení DPN, kde bylo uvedeno, že dnem 3.11.2015 byla ukončena pracovní neschopnost žalobkyně č. rozhodnutí C0734526 pro nespolupráci a porušení § 64 odst. 1 písm. c) ZNP, byl též zaslán ošetřujícímu lékaři žalobkyně a doručen mu dne 1.12.2015 (FN Plzeň, chirurgická amb., E. Beneše 13, 305 99 Plzeň).

Dne 12.11.2015 bylo odesláno oznámení o ukončení DPN žalobkyně (nar. X) zn. LPS-OSSZ-PM/ 405/2015 ke dni 3.11.2015 zaměstnavateli žalobkyně, na což reagovala dopisem ze dne 2.1.2016 doručeným OSSZ dne 7.1.2016 E. K., nar....., P., tj. zaměstnavatel žalobkyně (*dle kopie pracovní smlouvy ze dne 10.8.2015 je zaměstnavatelem žalobkyně E. K., bytem P., REALITNÍ A FINANČNÍ KANCELÁŘ RIVA, Na Roudné 11, Plzeň a den nástupu do práce : 10.8.2015, tj. téhož dne*), sdělila, že se seznámila dne 2.1.2016 s písemností zn. LPS-OSS-PM/405/2015, protože jí bylo ono oznámení doručováno na nesprávnou adresu, i když osobně několikrát na pracovišti OSSZ sdělovala korespondenční adresu – V., seznámila se s písemností až dne 2.1.2016 a protože v Oznámení se neuvádí žádné další podrobnosti, zejména podle jakého právního předpisu „bylo rozhodnuto“, detaily případného rozhodnutí a údaje o jeho případné vykonatelnosti, považuje Oznámení vůči ní za bezpředmětné.

Žalobkyni bylo odesláno dne 25.11.2015 na adresu M. další rozhodnutí OSSZ, kterým jí bylo odejmuto nemocenské za období od 29.9.2015 do 3.11.2015 z důvodu porušení léčebného režimu č.j.

Dne 3.11.2016 obdržela žalovaná od žalobkyně předžalobní výzvu, v níž žádala o úhradu nemocenského za období od 31.8.2015 do 17.10.2016, kdy jí měla být DPN ukončena jejím ošetřujícím lékařem. Na základě této výzvy zaslala OSSZ žalobkyni oznámení o zániku nároku na dávku k 3.11.2015 na základě rozhodnutí o ukončení DPN k témuž datu. Na to reagoval již zplnomocněný zástupce žalobkyně vyjádřením ze dne 14.11.2016, kdy sdělil, že žalobkyně trvá na úhradě dlužného pojistného, neboť vzhledem k tomu, že jí nebyla pozvánka na jednání o ukončení DPN zaslána do datové schránky a tedy doručena, není právní důvod ukončovat DPN.

Poté žalobkyně zaslala dne 9.3.2017 vyjádření k ukončení DPN, kdy žádala o sdělení spisové značky správního řízení a zaslání všech rozhodnutí ve věci, na což OSSZ reagovala dne 22.3.2017 a zaslala žalobkyni všechny požadované informace. Následně dne 24.3.2017 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí týkajícího se DPN č. C0734526 k žalované, v němž požadovala zrušení rozhodnutí o ukončení DPN, alternativně navrhl, aby bylo toto rozhodnutí prohlášeno za nicotné. Rozhodnutím ze dne 16.5.2017 žalovaná toto odvolání zamítla z důvodu opožděnosti.

Lze shrnout, že OSSZ považovala pozvánku k jednání o ukončení DPN žalobkyně za doručenou fikcí dne 2.11.2015. Následně vydané rozhodnutí o ukončení DPN k 3.11.2015 – náhradní hlášení – 5. díl – č. C0734526 bylo též doručeno fikcí a to dne 30.11.2015, přičemž rozhodnutí bylo vykonatelné již dne 3.11.2015, kdy se žalobkyně nedostavila k jednání OSSZ.

Žalobkyně ve vyjádření ze dne 26.7.2017 jednak odpověděla na dotazy soudu, jednak sdělila své námitky vůči vyjádření žalované a též, že datová schránka jí byla zřízena dne 8.10.2015 a k jejímu zpřístupnění došlo dne 9.10.2015. Ke střídání místa pobytu během DPN sdělila žalobkyně následující: v době zahájení DPN, tedy od 23.8.2015, kdy byla propuštěna z nemocnice, nahlásila adresu svého trvalého pobytu, tedy P. a jako další adresu pobytu po dobu DPN užívala též adresu M., kde užívá byt v hotelu, který provozuje. Obě uvedené adresy střídala vždy po dohodě s ošetřujícím lékařem a i s ohledem na to, jaké byly možnosti jejího převozu a kde mohla užívat péči rodiny, na které byla podle svého tvrzení závislá zejména v roce 2015. Přesnou dobu střídání adres si žalobkyně nepamatovala a odvozovala proto tyto skutečnosti z potvrzení o DPN, kdy ke dni 30.9.2015 měla uvedenou adresu P. a změna na adresu M., měla proběhnout až ke dni 30.11.2015 a ke dni 26.1.2016 opět pobývala na adrese trvalého pobytu v P.

Dále zdůraznila, že písemnosti, které ji údajně zasílala OSSZ a žalovaná, jí nebyly známy, resp. nedozvěděla se o jejich dodávání. Navíc měla zásadní důvody, pro které by si ani žádné zásilky nepřebírala na poště, či jiném místě, neboť byla po dobu trvání DPN ve velmi špatném zdravotním stavu po operaci mnohočetné zlomeniny obou kostí v lýtku a zlomeniny kotníku, kdy 3 měsíce po operaci nesměla na nohu vůbec stoupat i potom se pohybovala obtížně za pomoci invalidního vozíku, později berlí. Aby předešla možným zmeškáním při doručování zpráv od orgánů výkonné moci, zřídila si, jakmile toho byla schopna, datovou schránku fyzické osoby s vědomím, že dle platných zákonů jsou orgány moci výkonné povinny komunikovat jejím prostřednictvím, tedy očekávala, že komunikace s úřady bude probíhat prostřednictvím této datové schránky a o jiný způsob komunikace se nezajímala.

K návrhu žalované na odmítnutí žaloby se již vyjádřila v samotné žalobě a tvrzení žalované, že předmětný nález Ústavního soudu se zabýval věcně jinou problematikou, je irelevantní, neboť názor Ústavního soudu se vztahoval obecně k problematice neústavnosti vyloučení soudního přezkumu rozhodnutí, která se dotýkají základních lidských práv.

Žalobkyně pokládala tvrzení žalované, že podáním žaloby ke zdejšímu soudu nebyla projevena její vážná vůle za absurdní. Ještě před rozhodnutím žalované podala žalobu na plnění OSSZ ve věci výplaty dávek nemocenského. Přičemž logicky se v dané věci nedomáhala přezkumu správního rozhodnutí, neboť takového přezkumu je možno se domáhat toliko u správních soudů. Nepřesvědčilo ji tvrzení žalované, že snad oznámení ve smyslu § 153 odst. 1 písm. c) ZNP nebylo nutné jí zasílat, je naprosto protiprávní, neboť ZNP žádnou výjimku z tohoto ustanovení nepřipouští a ani sama žalovaná žádnou právní konstrukci, která by jí umožnila takto konat, neuvedla. Dále to, že by snad žalovaná doručila jakési oznámení ošetřujícímu lékaři žalobkyně, nemá žádný vliv na její vztah a žalované, protože rozhodnutí o ukončení DPN je správním rozhodnutím a jako takové musí být oznámeno účastníkovi řízení, kterým je toliko žalobkyně a teprve poté může nabýt právní moci a vykonatelnosti. Podle jejího názoru, pokud by snad žalovaná oznamovala ošetřujícímu lékaři nepravdivé údaje, např. o tom, že byla ukončena DPN žalobkyně, potom by se žalovaná dokonce dopouštěla trestného činu podvodu. Též se domnívá, že žalovaná nijak neozřejmila, jakým způsobem dospěla k tvrzení, že žalobkyně nebyla přítomna na adrese, na které se měla v době trvání DPN zdržovat.

Dále žalobkyně zdůraznila, že jí nelze přičítat k tíži to, že žalovaná nekontrolovala, zda nemá žalobkyně zřízenou datovou schránku, stejně tak je nesmyslné, že by nebylo možné vydaný tiskopis zaslat datovou schránku, kdy je jistě technicky možné zaslat naskenovanou kopii. Žalovaná navíc sama potvrdila v napadeném rozhodnutí, že nedošlo k řádnému doručení rozhodnutí o ukončení DPN žalobkyně. Žalobkyně též nesouhlasila s tvrzením žalované, že je povinností (dočasně práce neschopného) pojištěnce převzít písemnost doručovanou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adrese, na které se má

povinnost v době DPN zdržovat ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) ZNP, neboť dle názoru žalobkyně toto tvrzení nemá oporu v zákoně.

Stejně tak žalobkyně nesouhlasila s názorem žalované, že rozhodnutí o ukončení DPN nemusí obsahovat náležitosti dle s.ř. (§ 68 a další), protože právní předpis neosvobozuje správní orgán, kterým OSSZ v dané věci nepochybně je, od povinnosti vyhotovit rozhodnutí se všemi náležitostmi dle s.ř.

Nakonec žalobkyně zdůraznila, že naprosto nesouhlasí s názorem žalované, že prostřednictvím informace, kterou podala OSSZ žalobkyni v dopisu ze dne 14.11.2016, byla žalobkyně poučena o obsahu rozhodnutí o ukončení její DPN č. C0734526, čímž měla nastat situace předvídaná v ustanovení § 84 odst. 2 s.ř., tedy, že se neoznámení rozhodnutí nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil, neboť taková situace v případě žalobkyně nikdy nenastala před 22.3.2017. Proto žalobkyně trvala na tom, aby soud rozhodl tak, jak bylo navrženo v petitu její žaloby.

(K vyjádření byla připojena kopie čtvrtého dílu rozhodnutí o DPN ze dne 18.8.2015, kopie dodejek adresovaných OSSZ, kopie poskytnutí dostupných údajů Ministerstvem vnitra ČR ze dne 30.11.2016, kopie potvrzení o trvání DPN nebo karantény ze dnů 20.10.2015, 30.9.2015, 30.11.2015, 26.1.2016, kopie druhého dílu rozhodnutí o DPN ze dne 18.8.2015.)

Žalovaná dne 14.5.2018 pouze sdělila, že plně odkazuje na své vyjádření k obsahu žaloby ze dne 30.6.2017 i na napadené rozhodnutí ze dne 16.5.2017 a trvá na skutečnostech tam uvedených; s argumenty žalobkyně uváděných ve vyjádření ze dne 26.7.2017 nesouhlasí.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 16.5.2017*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech nemocenského pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas.

Dle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podle § 84 odst. 2 *správního řádu* neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.

Dle § 83 odst. 2 *správního řádu* v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Podle § 75 odst. 1 a 2 ZNP zjistí-li orgán nemocenského pojištění, že jsou důvody pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti nebo potřeby ošetřování, rozhodne o ukončení dočasné pracovní neschopnosti nebo potřeby ošetřování, pokud ji neukončil ošetřující lékař, a to na předepsaném tiskopise.

Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem, který je v rozhodnutí uveden jako den ukončení dočasné pracovní neschopnosti nebo den ukončení potřeby ošetřování, ne však dříve než dnem jeho ústního vyhlášení přítomnému pojištěnci nebo písemného doručení nepřítomnému pojištěnci. Pokud se pojištěnec osobně nezúčastnil kontroly podle § 74 odst. 2, aniž by prokázal existenci vážných důvodů své neúčasti, je rozhodnutí vykonatelné dnem této kontroly.

Dle § 74 odst. 2 ZNP kontrola posuzování dočasné pracovní neschopnosti se provádí na pracovišti ošetřujícího lékaře nebo na jiném místě určeném lékařem orgánu nemocenského pojištění, a to zpravidla za osobní účasti posuzovaného pojištěnce; lékař orgánu nemocenského pojištění může určit, v kterých případech není přítomnost posuzovaného pojištěnce potřebná. To platí obdobně i pro kontrolu posuzování potřeby ošetřování.

V § 64 odst. 1 písm. a), b) a c) ZNP je stanoveno: Pojištěnec, který je dočasně práce neschopný, je povinen

- a) dodržovat režim dočasně práce neschopného pojištěnce,
- b) umožnit příslušnému orgánu nemocenského pojištění a v rozsahu uvedeném v § 65 odst. 2 písm. c) též zaměstnavateli kontrolu dodržování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce a poskytnout nezbytnou součinnost k provedení této kontroly, zejména označit potřebnými údaji místo pobytu v době dočasné pracovní neschopnosti tak, aby bylo možné tuto kontrolu provést; při této kontrole je dočasně práce neschopný pojištěnec povinen prokázat svou totožnost a předložit rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti,
- c) dostavit se v určeném termínu k ošetřujícímu lékaři nebo k lékaři příslušného orgánu nemocenského pojištění ke kontrole posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených dožadovala zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.5.2017. Zdejší soud pak s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti žalobu důvodnou neshledal z důvodů níže uvedených.

Žalovaná navrhla žalobu odmítnout s odkazem na § 158 písm. b) a c) ZNP, podle kterého by rozhodnutí o ukončení DPN a odnětí nemocenského z důvodu ukončení DPN měla být vyloučena ze soudního přezkumu. Zde se soud ztotožňuje s názorem žalobkyně, že nález Ústavního soudu ze dne 16.12.2014, č.j. Pl. ÚS 9/14 je třeba vnímat obecněji, kdy sám tento soud konstatoval, že toto rozhodnutí otvírá cestu k soudnímu přezkumu rozhodnutí správních orgánů, který je v rozporu s ústavním pořádkem uzavřen, proto zdejší soud posoudil návrh meritorně.

V této věci se jedná o spor žalobkyně a žalované o to, kdy se žalobkyně seznámila s rozhodnutím o ukončení její DPN č. C0734526. Žalovaná tvrdila, že nejpozději k seznámení s daným rozhodnutím muselo dojít dne 14.11.2016, avšak žalobkyně trvá na tom, že jí bylo předmětné rozhodnutí řádně doručeno, a tedy se s ním mohla seznámit až dne 22.3.2017.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že dne 29.9. a 30.9.2015 provedla OSSZ kontrolu dodržování režimu DPN žalobkyně na adrese M., na které se podle informací OSSZ měla žalobkyně v danou dobu nacházet. Vzhledem k tomu, že ani při jedné z těchto kontrol zde

žalobkyně nebyla zastižena (údajně měla být na dovolené v zahraničí), nařídila OSSZ jednání, které se mělo konat 19.10.2015, přičemž pozvánky na toto jednání zaslala na obě adresy, které jí byly ve vztahu k žalobkyni známy (tj. P., a M.). Protože se žalobkyně nedostavila, jednání bylo odročeno, ačkoli zasláné pozvánky nebyly vráceny OSSZ zpět, a žalobkyni byly na dodejku do vlastních rukou zaslány urgencye – pozvánky k projednání DPN, které se mělo konat 3.11.2015, opět na obě známé adresy, přičemž obě písemnosti se nakonec OSSZ vrátily (*s poznámkou České pošty: nepřijato z pražské adresy a nevyzvednuto z modravské adresy*). Již z tohoto vývoje událostí je zřejmé, že žalobkyně neposkytovala OSSZ dostatečnou součinnost, ač na pozvánkách a následně i na urgencích bylo uvedeno i telefonní číslo vyřizující osoby, tudíž se mohla na jmenovanou pracovníci OSSZ obrátit a případně sjednat i jiný termín jednání, na který by se mohla dostavit s ohledem na její aktuální zdravotní stav. Přitom je stanoveno zejména dle § 64 odst. 1 písm. b) ZNP, že dočasně práce neschopný pojištěnec má povinnost umožnit příslušnému orgánu nemocenského pojištění kontrolu dodržování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce a poskytnout nezbytnou součinnost k provedení této kontroly, zejména označit potřebnými údaji místo pobytu v době DPN tak, aby bylo možné tuto kontrolu provést. Sama žalobkyně tedy měla dbát toho, aby OSSZ měla k dispozici vždy aktuální adresu jejího pobytu a neměla pouze spoléhat na předávání informací mezi jejím ošetřujícím lékařem a OSSZ. Nelze přitom přehlédnout, že již od 3.9.2015, tedy i 29. a 30.9.2015, měla žalobkyně pobývat až do konce pracovní neschopnosti na adrese M.. Přestože OSSZ vyvinula všechnu očekávatelnou snahu doručit žalobkyni uvedené písemnosti, když jí je zaslala na všechny jí známé adresy, žalobkyně žádným způsobem vůbec nereagovala.

Je však i s podivem, že žalobkyně, ač jí byly nemocenské dávky vyplaceny OSSZ pouze za dobu od 1.9. do 28.9.2015, žádným způsobem na tuto situaci vůbec nereagovala, neobrátila se na OSSZ ohledně této pro ni nepochybně velmi důležité skutečnosti a až předžalobní výzvou ze dne 3.11.2016, tj. až rok poté, co ke dni 3.11.2015 byla ukončena její pracovní neschopnost č. C0734526, se na OSSZ obrátila kvůli nevyplácení nemocenských dávek za uvedenou dobu. Navíc ošetřující lékař žalobkyně byl o ukončení DPN žalobkyně informován doporučeným dopisem, který převzal již dne 1.12.2015, tudíž dne 26.1.2016, kdy bylo k tomuto dni trvání DPN potvrzeno, mu již byla známa skutečnost o ukončení DPN rozhodnutím OSSZ. Na kopiích Potvrzení o trvání DPN nebo karantény zaslaných žalobkyni soudu ze dne 30.9., 20.10.2015 i 26.1.2016 je uvedena adresa pobytu v době DPN pražská adresa žalobkyně, pouze u dne 30.11.2015 je uvedena adresa M., ale kupodivu *na kopii II. dílu Rozhodnutí o DPN žalobkyně vystavené dne 18.8.2015 není uveden ani jeden záznam o ošetření nebo kontroly či datum příští kontroly či ošetření*, pouze je uvedeno: Povolené vycházky ode dne 22.8.2015 od 13 hod. do 19 hod.

Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že žalobkyně se nejpozději seznámila s rozhodnutím o ukončení její DPN dne 14.11.2016, neboť tento den jí bylo doručeno vyjádření OSSZ k předžalobní výzvě žalobkyně ze dne 3.11.2016 doručené OSSZ dne 8.11.2016, a na které žalobkyně reagovala prostřednictvím zmocněnce Ing. B. T. (*plná moc pro jmenovaného ze dne 10.11.2016 byla připojena*) podáním ze dne 14.11.2016. Je pravdou, že toto sdělení OSSZ nelze považovat za samotné rozhodnutí o ukončení DPN, ovšem i dle názoru soudu se žalobkyně seznámila s rozhodnutím o ukončení DPN, resp. měla možnost se s ním seznámit díky pátému dílu rozhodnutí o DPN – náhradní hlášení, které jí bylo zasláno na adresu, kde měla podle informací OSSZ pobývat během DPN, tedy M., a které jí bylo doručeno fikcí dne 30.11.2015, jelikož si písemnost v úložní lhůtě nevyzvedla. Je třeba zdůraznit, jak konstatuje i Nejvyšší správní soud (dále jen *NSS*) v rozsudku ze dne 18.6.2014 č.j. 3 Ads 100/2013-42, že „*pochybení při doručování však nemusí vždy způsobit takovou vadu, aby to mělo vliv na*

platnost (účinnost) doručení. V konkrétních případech je nutné zkoumat, zda byla splněna materiální funkce doručení - tedy, zda se adresát s danou písemností skutečně seznámil, respektive se mohl a měl seznámit. Nedodržení zákonného postupu při doručování tak samo o sobě ještě neznamená, že se doručení musí zopakovat. Rozhodující je, zda se předmětná písemnost dostala do rukou adresáta.“

Žalovaná uznala skutečnost, že nedošlo k řádnému doručení rozhodnutí do datové schránky, která dle kopie sdělení Ministerstva vnitra ČR ze dne 30.11.2016 (zaslané soudu žalobkyní) jí byla zřízena dne 8.10.2015 a zpřístupněna dne 9.10.2015, ale protože situace týkající se adres včetně datové schránky byla prověřována OSSZ den před odesláním pozvánky ve věci projednání DPN, tj. 8.10.2015, byla písemnost odeslána dne 9.10.2015 prostřednictvím České pošty a po tomto datu již nebyly tyto údaje znovu prověřovány, což je sice pochybení ze strany OSSZ. Ani tato skutečnost nic nemění na faktu, že žalobkyně mohla a měla přijmout rozhodnutí doručované prostřednictvím poskytovatele poštovní služby nikoli prostřednictvím datové schránky zejména ve chvíli, kdy měla povinnost se zdržovat na adrese, která byla OSSZ nahlášena jako místo jejího pobytu (M.) během DPN v Hlášení ošetřujícího lékaře ze dne 3.9.2015. Zřízení datové schránky s ohledem na dobu jejího zřízení se může jevit i účelovým, aby se tím případně předešlo problémům s doručováním písemností vzhledem ke změnám místa pobytu žalobkyně v době DPN, přitom žalobkyně (stejně jako ostatní pojištěnci) dle ZNP má povinnost umožnit kontrolu dodržování režimu DPN, proto její povinností bylo zdržovat se na příslušné adrese platné pro uvedenou dobu. Soud ještě podotýká, že ukončení DPN nejen v této věci rozhodnutím lékaře OSSZ se provádí na příslušném tiskopisu, ale protože se nejedná o rozhodnutí ve smyslu správního řádu, nelze jej doručit prostřednictvím datové schránky tak jako např. rozsudek soudu, když takové rozhodnutí po doručení a vytisknutí je na roveň stejnopisu doručeného prostřednictvím České pošty, kdežto při zaslání tiskopisu je nutno jej nejprve tzv. naskenovat a teprve pak jej doručit prostřednictvím datové schránky adresátovi, ale nikdy se nebude jednat o stejnopis tohoto tiskopisu jako např. v případě rozsudku soudu. S ohledem na tuto skutečnost soud nepovažuje nedoručení rozhodnutí OSSZ o ukončení DPN žalobkyně prostřednictvím datové schránky za tak závažné, aby bylo důvodem pro zrušení napadeného a případně i jemu předcházejícího rozhodnutí.

Soud se tedy nemůže ztotožnit s názorem žalobkyně, že řízení ve věci ukončení její DPN nebylo nikdy zahájeno, neboť dne 2.11.2015 jí bylo doručeno Oznámení o zahájení správního řízení ve věci krácení nebo odnětí nemocenského dle § 125 odst. 1 ZNP kvůli podezření z porušení povinností práce neschopného pojištěnce zaslané v písemnosti oznámené Českou poštou dne 21.10.2015, když písemnost byla vložena do schránky dne 2.11.2015 na adresu M.. Jelikož žalobkyně tvrdila, že na této adrese užívá byt, nepochybně obdržela i tuto písemnost, takže od uvedené doby byla informována o zahájení předmětného řízení. Minimálně po doručení této písemnosti nic nebránilo žalobkyni v tom, aby sdělila OSSZ, že má zřízenou datovou schránku a lze do ní zasílat písemnosti, což neučinila. Rovněž rozhodnutí OSSZ ze dne 25.11.2015 o dočasném odnětí nemocenského při DPN od 29.9 do 3.11.2015 bylo žalobkyni doručeno na adresu M. stejným způsobem a též vloženo do schránky a to dne 15.12.2015.

Nelze přehlédnout ani skutečnost, že od 2.1.2016 byl zaměstnavatel žalobkyně (E. K., nar.....) informován o tom, že žalobkyni (E. K., nar.....) byla ukončena DPN ke dni 3.11.2015 a je zcela nepravděpodobné, že v takovém případě by se zaměstnavatel na zaměstnance neobrátil kvůli objasnění situace ohledně trvání či netrvání DPN, tudíž již v této době byla nepochybně žalobkyně informována o sdělení OSSZ vůči jejímu zaměstnavateli o

ukončení její DPN, přesto se na OSSZ neobrátila a následně jí tato skutečnost byla známa nejpozději dne 14.11.2016, jak uvedeno shora.

Stejně tak předtím žalobkyně žádným způsobem nereagovala na pozvání na jednání na den 19.10.2015 o ukončení její DPN z důvodu porušení léčebného režimu, ač jí pozvánky byly zaslány na obě adresy (P. i M.) známé OSSZ a žádná z písemností nebyla OSSZ vrácena, tudíž byly nepochybně doručeny žalobkyni. Na uvedeném jednání, pokud by se byla dostavila, stejně tak i na dalším jednání konaném dne 3.11.2015, by měla žalobkyně možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí a případně vysvětlit svoji nepřítomnost na adrese, kterou OSSZ evidovala jako adresu jejího pobytu během DPN. Tudíž skutečnost, že žalobkyně neposkytovala zejména OSSZ potřebnou součinnost, jde toliko k její tíži.

Žalobkyně dále namítala, že MUDr. J. K., která vydala rozhodnutí o ukončení její DPN, nikdy její ošetřující lékařkou nebyla, což ale OSSZ ani žalovaná netvrdily, neboť jmenovaná vystupovala jako lékař orgánu nemocenského pojištění ve smyslu § 75 odst. 1 ZNP, který má oprávnění ukončit DPN, pokud vyjdou najevo důvody pro ukončení DPN, přičemž na rozhodnutí (tj. tiskopisu Náhradní hlášení shora uvedeném) ze dne 12.11.2015 za díl V. a díl II., dle něhož byla žalobkyně neschopna práce do 3.11.2015, je MUDr. J. K. podepsána, rovněž je tam otisk razítka OSSZ, což dokladuje, že rozhodla lékařka OSSZ nikoli ošetřující lékař žalobkyně.

OSSZ uvedla dne 22.3.2017 mimo jiné ve vyjádření k dopisu žalobkyně ze dne 9.3.2017 založeném ve správním spisu, že jí zasílají přílohou kopii náhradního hlášení za II. díl a V. díl DPN, který jí byl zasílán na dodejku dne 18.11.2015; dále byl citován § 75 odst. 1 ZNP, dle něhož lékař oddělení lékařské posudkové služby rozhoduje o ukončení DPN na předepsaném tiskopise, jímž jsou příslušné díly (II. a V.) tiskopisu, proto rozhodnutí o ukončení DPN nemá formu rozhodnutí dle správního řádu a datum vykonatelnosti ukončení DPN se řídí § 75 odst. 2 ZNP a dle něho je rozhodnutí je vykonatelné dnem kontroly, což je v jejím případě dnem 3.11.2015, kdy se osobně nezúčastnila kontroly posuzování zdravotního stavu a DPN, a rozhodnutí dle § 154 odst. 1 ZNP nabylo právní moci dne 4.12.2015.

Dle názoru soudu s ohledem na znění příslušných ustanovení ZNP je obsah rozhodnutí o ukončení DPN žalobkyně dostatečný a založený na skutečnostech, které mohly být posouzeny během jednání o ukončení DPN pro porušení léčebného režimu, kdy žalobkyně nebyla zastižena při kontrole režimu práce neschopného pojištěnce dne 29. a 30.9.2015 na adrese, na níž měla dle Hlášení pobývat, a od té doby s OSSZ až do 14.11.2016 žádným způsobem nekomunikovala a neposkytla mu potřebnou součinnost přesto, že jí byly doručeny pozvánky na jednání OSSZ dne 19.10.2015 i dne 3.11.2015, kdy měl být projednán výsledek kontroly provedené v místě jejího hlášeného pobytu v M. v uvedených dnech, když nebyla kontrolující osobou zastižena. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 16.5.2017 dostatečným a srozumitelným způsobem vyjádřila důvody pro zamítnutí odvolání žalobkyně pro opožděnost, jelikož dle žalované se žalobkyně s obsahem rozhodnutí o ukončení její DPN prokazatelně seznámila dne 14.11.2016 společně se svým zástupcem. Soud je sice názoru, že s tím, že její DPN byla ukončena, byla žalobkyně seznámena již po 2.1.2016 s ohledem na písemné sdělení jejího zaměstnavatele ze dne 2.1.2016 shora citované. I s ohledem na obsah rozhodnutí o ukončení DPN žalobkyně uvedeném na předepsaném tiskopise, kdy se nejedná o rozhodnutí dle příslušných ustanovení správního řádu, je tudíž třeba lhůtu 90 dnů pro podání odvolání ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu stanovit od výše uvedeného data 14.11.2015, jak učinila i žalovaná, tudíž zde nejsou důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované a věc jí vrátit k dalšímu řízení.

Pokud soud bere v úvahu datum 14.11.2016 jako den seznámení se žalobkyně s obsahem rozhodnutí OSSZ o ukončení DPN ze dne 12.11.2015, pak lhůta 90 dnů k podání odvolání uplyne dne 12.2.2016, ale protože se jednalo o neděli, byl posledním dnem lhůty k podání odvolání následující pracovní den, tj. pondělí 13.2.2016, avšak žalobkyně podala odvolání až dne 24.3.2017, tedy zjevně opožděně. Odmítnutí odvolání z důvodu opožděnosti bylo tedy na místě a soud proto podanou žalobu 25.5.2017 neshledal důvodnou, ač žalobkyně je přesvědčena o opaku, a ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl (*výrok I.*), jelikož žádný ze žalobních bodů neshledal důvodným, ani neshledal vady řízení, k nimž by musel přihlédnout ex offo ve smyslu § 76 odst. 1 či 2 (nicotnost rozhodnutí) s.ř.s. Napadené rozhodnutí žalované je přezkoumatelné, neboť je srozumitelné a ani nebyly shledány nedostatky důvodů rozhodnutí, proto nejsou dány podmínky pro jeho zrušení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., jak požadovala žalobkyně.

Řízení ve věci ukončení DPN žalobkyně bylo řádně zahájeno a oznámení o něm bylo žalobkyni zasláno, byla jí také dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí při jednání OSSZ dne 19.10.2015 a poté dne 3.11.2015, o čemž byla vždy informována písemnou pozvánkou zaslou na obě známé adresy a bylo pouze její věcí, že si podruhé písemnost ani na jedné adrese nevyzvedla po úložnou dobu a žádného jednání se nezúčastnila ani svoji nepřítomnost neomluvila. Předmětné rozhodnutí o ukončení DPN bylo realizováno na příslušném tiskopisu ve smyslu ZNP a nikoli správního řádu, proto neobsahuje poučení a žalobkyně se o ukončení DPN dozvěděla nepochybně po datu 2.1.2016, kdy byl informován její zaměstnavatel a předtím dne 1.12.2015 i ošetřující lékař příslušné chirurgické ambulance FN Plzeň. Nepochybně i ukončení výplaty nemocenských dávek bylo dostatečným signálem o tom, že něco v této oblasti není v pořádku, ale žalobkyně žádným způsobem do 3.11.2016 vůbec OSSZ nekontaktovala, ani nereagovala na oznámení o kontrole dodržování léčebného režimu DPN žalobkyní zanechané ve schránce dne 30.9.2015 osobou kontrolující (viz shora). Stejně tak skutečnost, že MUDr. J. K. uvedená na tiskopise o ukončení DPN žalobkyně je úřední osoba je zřejmé z toho, že je na něm otisk razítka OSSZ nikoli např. praktického či jiného ošetřujícího lékaře žalobkyně. Všechny tyto skutečnosti jsou zjistitelné z obsáhlého správního spisu vedeného žalovanou v této věci a nepochybně jsou známy i žalobkyni, k jejíž tíži jde popsána nesoučinnost z její strany.

Nad rámec soud dodává, že je s podivem, že žalobkyně nepředložila žádné důkazy ohledně svého pobytu v rozhodné době, tj. v době provedení kontrol práce neschopného pojištěnce v místě, kde dle Hlášení lékaře shora uvedeného měla povolený pobyt (změna adresy) v době DPN v Modravě č. 79 od 3.9.2015 až do konce PN (pracovní neschopnosti), přičemž nezastižení žalobkyně na této adrese bylo příčinou zahájení řízení o ukončení její DPN a tedy i výplaty nemocenských dávek.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. *V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem*; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. května 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně